

Sygn. akt II ZO 54/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie R. S. prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2022 r.,
zażalenia obrońcy na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Sądu
Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym
z dnia 8 czerwca 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2017
o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym orzeczeniem z dnia 25 marca 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2017, uznał R. S. prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. za winnego zarzucanego mu przewinienia służbowego wyczerpującego znamiona czynu z „art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w zw. z art. 1 k.k. i na podstawie art. 66 ust. 1 i art. 67 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze w zw. z art. 4 § 1 k.k.” za czyn ten wymierzył mu karę dyscyplinarną nagany.

Obwiniony R. S. w dniu 15 kwietnia 2022 r. wniósł o „przesłanie odpisu wyroku oraz o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku”, zaś jego obrońca w dniu 19 kwietnia 2022 r. wniósł o „doręczenie wyroku wraz

uzasadnieniem”, co dotyczy orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 25 marca 2022 r., a także protokołów rozpraw.

Przewodniczący Składu Orzekającego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym zarządzeniem z dnia 23 maja 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2017, zarządził na podstawie art. 171 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze w zw. z art. 156 § 2 k.p.k. doręczyć obrońcy obwinionego kopie protokołów rozprawy ze sprawy PK I SD 53.2017, natomiast Zastępca Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2017, odmówił przyjęcia wniosku obrońcy obwinionego z dnia 19 kwietnia 2022 r., z uwagi na wniesienie go po terminie.

Obrońca obwinionego w piśmie z dnia 8 lipca 2022 r. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz wniosek o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Nadto, w dniu 3 sierpnia 2022 r. wniósł zażalenie na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 czerwca 2022 r. o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie oraz wniosek o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Zastępca Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2017, uznał za bezskuteczny wniosek obrońcy obwinionego z dnia 8 lipca 2022 r. o przywrócenie terminu, wniesione zażalenie przedstawił zaś Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Ja wynika z treści art. 160 § 2 Prawa o prokuraturze termin do złożenia wniosku o uzasadnienia orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, wynosi siedem dni od dnia ogłoszenia orzeczenia. W niniejszej sprawie orzeczenie zostało ogłoszone w dniu 25 marca 2022 r., co oznacza, że wniosek o jego uzasadnienie można było skutecznie złożyć do dnia 1 kwietnia 2022

r. Nie ulega zatem wątpliwości, że wniosek w niniejszej sprawie został złożony po terminie.

Z treści art. 422 § 1 k.p.k., stosowanego w postępowaniu dyscyplinarnym prokuratorów na podstawie odesłania zawartego w art. 171 pkt 1 Prawa o prokuraturze, wynika, że w razie m.in. złożenia wniosku o uzasadnienie po terminie, prezes sądu I instancji odmawia jego przyjęcia. Oczywiste jest więc, że już sam fakt złożenia wniosku o uzasadnienie po terminie obligował Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym do wydania zarządzenia o odmowie jego przyjęcia, co też prawidłowo miało miejsce. Należy natomiast podkreślić, że przyczyna uchybienia terminowi z art. 160 § 2 k.p.k. jest z punktu widzenia zastosowania art. 422 § 1 k.p.k. obojętna. Dla oceny prawidłowości tej decyzji nie ma zatem znaczenia, z jakiego powodu której doszło do uchybienia terminu, jak również to, czy było ono w jakikolwiek sposób zawinione.

Z tego względu zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Ubocznie dodać należy, że wniesione w niniejszej sprawie zażalenie zawiera również wniosek o przywrócenie terminu, co jednak pozostaje poza kognicją Sądu Najwyższego. Z treści art. 126 § 2 k.p.k. w kwestii przywrócenia terminu orzeka organ, przed którym należało dokonać czynności. W sytuacji zatem, kiedy wniosek o doręczenie uzasadnienia orzeczenia składa się do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, ten sąd jest właściwy do przeprowadzenia wszystkich czynności związanych z przywróceniem terminu do złożenia takiego wniosku. Z akt sprawy wynika zresztą, że miały one miejsce.